

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: PN-6Csp/60/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2520202009
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Šimonová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2520202009.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Ingrid Šimonovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpený advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanej: V. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX/XX, K., zastúpená splnomocneným zástupcom: Občianske združenie Pomoc a Ochrana Ľudom, so sídlom Trakovice 158, IČO: 51563193, o zaplatenie 1 159,35 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a** .
- II. Žalovaná **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka a.s. ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. sa žalobou doručenou Okresnému súdu Piešťany dňa 28.10.2020 domáhal proti žalovanej zaplatenia istiny v sume 1 159,35 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 03.04.2018 do zaplatenia a náhrady trovy konania s odôvodnením, že na základe uzatvorenej zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXX R. XX.XX.XXXX poskytol žalovanej úver vo výške 2 000 eur a žalovaná sa zaviazala splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 58,11 eura, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 3 486,60 eura. Do podania žaloby uhradila žalovaná sumu 2 150,07 eura. Listom zo dňa XX.XX.XXXX - Predžalobná upomienka, vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a zároveň žalovanú upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila a žalobca využil oprávnenie v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a dňa XX.XX.XXXX úver zosplatiť, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 28.03.2018 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 1 159,35 eura, keďže ku dňu podania žalobného návrhu mala žalovaná uhradiť sumu 3 309,42 eura a uhradila sumu 2 150,07 eura.

2. Okresný súd Piešťany vydal dňa 07.12.2020 platobný rozkaz č.k. 6Csp/60/2020 - 40, ktorým uložil žalovanej povinnosť v lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu 1 159,35 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 159,35 eur od 03.04.2018 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania vo výške 242,37 eur alebo v tej istej lehote podať odpor. Žalovaná podala proti tomuto platobnému rozkazu odpor, preto súd zrušil platobný rozkaz uznesením vydaným dňa 14.01.2021.

3. Súd vykonal dokazovanie a meritórne rozhodol rozsudkom z 16. septembra 2021, ktorým žalobu zamietol a nepriznal žalovanej náhradu trov konania. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej

lehote odvolanie a Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s odôvodnením, že povinnosťou súdu prvej inštancie bude riadne v súlade s platnou procesnou normou vykonať všetky pre vec relevantné dôkazy v súlade s ust. § 295 Civilného sporového poriadku, skutkový stav následne opätovne komplexne vyhodnotiť, na zistený skutkový stav aplikovať všetky náležité hmotnoprávne ustanovenia na ochranu spotrebiteľa, a predovšetkým sa vysporiadať s náležitosťami uzavretej zmluvy, potom vo veci opätovne rozhodnúť.

4. Podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Podľa odseku 3 ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

5. S použitím citovaného zákonného ustanovenia, riadiac sa názorom nadriadeného súdu, súd prvej inštancie doplnil dokazovanie, oboznámil sa s obsahom súdneho spisu a zistil nasledovný skutkový stav veci.

6. Pôvodný žalobca (Všeobecná úverová banka a.s.) v žalobe poukazoval na zmluvu o pôžičke zo dňa XX.XX.XXXX Č.. XXXXXXXX/XXXXXXX (evidenčné číslo zmluvy/príd.autorizačný kód), ktorú uzatvorila spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. so žalovanou. K žalobe pripojil kópiu návrhu na uzatvorenie zmluvy o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXXXXXX, z ktorého vyplýva podpis žalovanej dňa XX.XX.XXXX a podpis zástupcu spoločnosti 11.09.2014. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie pôžičky v sume 2 000 eur. Žalovaná sa zaviazala splácať uvedenú pôžičku v 60 mesačných splátkach vo výške 58,11 eur splatných vždy do 20. dňa v mesiaci, a to až do celkovej sumy pôžičky 3 486,60 eur. Termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na 9/2019. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 27,44 % ročne, priemerná hodnota RPMN 18,01 %, hodnota RPMN 27,44 % a celkové náklady spotrebiteľa vo výške 1 486,60 eura. Z informácií k žiadosti: XXXXXXXXXXXX vyplýva výsledok skórovania s upozornením, že je nutné dôkladné preverenie. V rámci schvaľovacej kompetencie bola žiadosť schválená 03.09.2014.

7. Z Predžalobnej upomienky zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že pôvodný žalobca informoval žalovanú o nedoplatkoch na splátkach k zmluve č. 7142080 v celkovej výške 174,33 eura a vyzval žalovanú na úhradu s upozornením, že ak do 05.03.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 11/2017 bude oprávnený úver zosplatiť. Výzva bola žalovanej doručená dňa 01.02.2018.

8. V oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 28.03.2018 pôvodný žalobca oznámil žalovanej, že dlh zo zmluvy č. XXXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu naraz a dlžná čiastka predstavuje sumu 1 159,50 eur.

9. Z výpisu z prehľadu splátok a úhrad žalovanej k zmluve č. XXXXXXXX vyplýva, že žalovaná mala uhradiť splátky celkovo vo výške 3 309,42 eura a uhradila sumu vo výške 2 150,07 eura. Zároveň z neho vyplýva, že pôvodný žalobca úver zosplatiť dňa 19.03.2018.

10. Podľa notárskej zápisnice z 11. decembra 2017 č. M. XXXX/XXXX, M. XXXXX/XXXX, M. XXXXX/XXXX došlo k zlúčeniu medzi spoločnosťami Consumer Finance Holding, a.s. ako zanikajúcou spoločnosťou a Všeobecnou úverovou bankou, a.s. a VÚB Leasing, a.s. ako nástupníckymi spoločnosťami. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. uzatvoril dňa XX.XX.XXXX Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o.. Z prílohy č. 3 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že rámcová zmluva o postúpení pohľadávok sa vzťahuje k zmluve č. XXXXXXXX o zaplatenie 1 159,35 eura.

11. Uznesením vydaným 13. mája 2021 súd pripustil, aby z konania vystúpil žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. a aby na jeho miesto vstúpil nový žalobca Intrum Slovakia s.r.o. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 04.06.2021.

12. Na pojednávaní konanom 08.06.2023 bez prítomnosti žalobcu, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil s rozhodnutím bez jeho účasti, splnomocnená zástupkyňa žalovanej rozporovala dôvodnosť žalobného nároku a namietala aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu s odôvodnením, že žalobca predložil zmluvu o pôžičke, informácie k žiadosti a výpis z účtu žalovanej, štandardné európske informácie a z uvedených listinných dôkazov vyplýva, konkrétne z informácie k žiadosti o úvere, kde výsledok

skórovania je zvýraznený upozornením „Pozor nutné dôkladné preverenie, zamračený emotikon“, čo znamená, že už pri základnom nahodení do systému veriteľa bol veriteľ systémom upozornený na možného rizikového klienta. Žalobca predložil ako preverovanie bonity klienta aj výpis z účtu žalovanej na ktorom je hneď prvá položka príjem žalovanej, ktorá bola v čase uzatvorenia zmluvy starobným dôchodcom, jej dôchodok bol vyplácaný sociálnou poisťovňou vo výške 352,50 eur. Ďalej je zrejmé z tohto výpisu, že v čase uzatvorenia zmluvy žalovaná splácala niekoľko úverov a na samotnom bežnom účte mala prečerpanie v čase uzatvorenia zmluvy -816,03 eur. Žalobca uvádza na prvej strane zmluvy o úvere príjem žalovanej vo výške 800 eur, tento údaj je vypísaný formulárovo, čiže ho nevypisovala samotná žalovaná, ale doplnil ho veriteľ. Na info formulári sú uvedené výdavky žalovanej, ktoré sú vo výške 356 eur, čiže jej výdavky sú väčšie ako jej príjem a nie je možné, aby bola schopná hradiť splátky riadne. Veriteľ pri uzatváraní zmluvy nepostupoval s odbornou starostlivosťou, napriek upozorneniu vlastným systémom na rizikového klienta a odporúčaním na dôkladné preverenie. Pretože nepostupoval s odbornou starostlivosťou, nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie úveru od spotrebiteľa a takéto zosplatenie úveru je jednou z hlavných podmienok na platné postúpenie pohľadávky. Podľa jej názoru nemohlo prísť k platnému postúpeniu pohľadávky a preto žalobca nie aktívne vecne legitimovaný a nemôže si nárok uplatňovať pred súdom. Žalovaná poukázala aj na to, že žalobca nepreukázal hodnoverne ktorá splátka bola tá, pre ktorú mal byť zosplatený celý úver, pretože ako vyplýva z predžalobnej upomienky zo dňa XX.XX.XXXX úver bol zosplatený pre splátku z novembra 2017, kde k tomuto dňu mala byť dlžná čiastka 173,33 eur, avšak z výpisu úhrad ktoré predložil žalobca je zrejmé, že žalovaná uhradila celkovo v splátkach za obdobie od uzatvorenia zmluvy spolu sumu 2.208,18 eur a to 36x 58,11 eur, 1x 17,96 eur a 1x 98,26 eur, čo znamená, že v novembri 2017 žalovaná nebola v omeškani so žiadnou splátkou, nakoľko podľa zmluvy mala žalovaná v čase od uzatvorenia zmluvy, resp. od prvej splátky a to október 2014 do októbra 2017 uhradiť celkovo 37 splátok po 58,11 eur, ktoré by boli v celkovej sume 2 150,07 eur. Uvedené znamená, že v novembri 2017 kedy mala byť údajne v omeškani so splácaním úveru bola s platením v predstihu o jednu splátku. Žalobca teda nepreukázal riadne a reálne, ktorá splátka bola predmetom alebo dôvodom zosplatenia úveru, nepreukázal taktiež výšku dlžnej čiastky, ktorá je v upomienke a samotné podklady a dôkazy, ktoré predložil si týmto odporujú. Namietala, že na zmluve nie je jasne, zrozumiteľne a nesporne uvedený veriteľ, je tam len adresa bez uvedenia IČO, bez uvedenia názvu veriteľa. Zmluva je formulárová, nemala možnosť ovplyvniť jej obsah ani sa podieľať na jeho vytváraní, sú tu uvedené nesprávne údaje, ako je čistý mesačný príjem, tento údaj vyplnil v zmluve veriteľ aj napriek skutočnosti, že mal k dispozícii výpis z jej účtu, v ktorom je nesporne vidieť výšku starobného dôchodku v sume 352,50 eur. RPMN v zmluve nie je uvedené správne, v zmluve je uvedená RPMN 27,44 %, avšak v skutočnosti RPMN má byť 24,49 %. Navyše uvedená fixná úroková sadzba 27,44 % je úžerná a to aj z toho dôvodu, že podľa NBS v čase uzatvorenia zmluvy pre nové obchody so splatnosťou od 1 do 5 rokov bola úroková sadzba 10,19 % a zákonom povolený strop je dvojnásobok tejto hodnoty. Podľa názoru žalovanej žalobca neuniesol dôkazné bremeno, nepredložil dôkazy, ktoré by oprávňovali podať si návrh na súd alebo vymáhať takýto dlh, nie je aktívne vecne legitimovaný a na základe bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy je zrejmé, že žalovaná zaplatila o 208 eur viac ako jej veriteľ poskytol. Preto jej dlh nevznikol a žiadala aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu ako nedôvodnú.

13. Žalobcovi bolo toto vyjadrenie žalovanej zaznamenané v zápisnici z pojednávania doručené spolu s výzvou, aby sa písomne vyjadril. Žalobca sa v písomnom podaní vyjadril k splneniu podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách tvrdiac, že zákonné podmienky pre platné postúpenie boli splnené, preto k postúpeniu pohľadávky došlo riadne a platne a tým je daná jeho aktívna legitimácia v spore. Vo vzťahu k ostatným námietkam žalovanej tak ako sú opísané v odseku 12., sa nevyjadril.

14. V rámci záverečného vyjadrenia na pojednávaní konanom bez prítomnosti žalobcu dňa 18.07.2023 splnomocnená zástupkyňa žalovanej zotrvala na svojich predchádzajúcich vyjadreniach v plnom rozsahu. Trvala na tom, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, nakoľko jeho právny predchodca pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere nepostupoval s odbornou starostlivosťou, a preto nemohol požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie úveru, ktoré je zároveň jednou z podmienok pre platné postúpenie pohľadávky tretej strane. Vyjadrenie žalobcu je všeobecné, pričom nerozporoval jej tvrdenie, že pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol veriteľ svojim vlastným systémom upozornený na rizikového klienta s výzvou na dôkladné preverenie, k čomu nedošlo. Nerozporoval nedostatočné skúmanie bonity klienta, kde sám žalobca predložil výpis z účtu žalovanej, v ktorom je jasne uvedený príjem žalovanej a do zmluvy sám právny predchodca žalobcu uviedol mesačné výdavky žalovanej, ktoré v tom čase prevyšovali jej príjem. Rovnako sa žalobca nevyjadril a nerozporoval jej tvrdenie ohľadom

rozdielnych čísel zmlúv na listinách, ktoré predložil spolu so žalobou, kde zmluva o úvere má iné číslo na výzve, alebo upomienke a oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti sa nachádza iné číslo úveru. Žiadala, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu ako nedôvodnú.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

17. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej činnosti. Podľa odseku 4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

20. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

21. Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

22. Podľa § 525 ods. 1 OZ postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

23. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Predmetom konania je nárok žalobcu zo spotrebiteľskej zmluvy - zmluvy o pôžičke uzavretej medzi právny predchodcom žalobcu a žalovanou dňa XX.XX.XXXX. Zaplatenia dlžnej istiny spolu

s príslušenstvom sa domáha žalobca ako postupník, na ktorého mala byť predmetná pohľadávka postúpená postupcom na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok z XX.XX.XXXX.

25. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že predmetný právny vzťah založený na základe zmluvy o poskytnutí pôžičky je právnym vzťahom spotrebiteľským, ktorý je nevyhnutné posudzovať podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a právnych predpisov upravujúcich vzťahy spotrebiteľského charakteru.

26. Zo zmluvy o pôžičke, ktorú pripojil pôvodný žalobca k žalobe vyplýva jej číslo XXXXXXXXXXXX, avšak v predžalobnej upomienke, v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, v prehľade splátok a úhrad je uvádzané číslo zmluvy XXXXXXXX a rovnako i v prílohe č. 3 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok. Na tento rozpor poukázala i žalovaná, avšak žalobca sa k uvedenému žiadnym spôsobom nevyjadril, nevysvetlil súdu túto nezrovnalosť a ani nepredložil úverovú zmluvu č. XXXXXXXX, na ktorú sa v žalobe odvoláva. Keďže žalovaná namietala tento nedostatok, čím sa uvedené tvrdenie stalo sporným a žalobca zostal k uvedenému tvrdeniu pasívny, napriek tomu, že z obsahu priloženej zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXXXXXX vyplývajú údaje uvádzané v žalobe, súd dospel k záveru, že žalobca neprekázal v žalobe uplatnený nárok listinným dôkazom a to zmluvou o pôžičke č. XXXXXXXX.

27. Napriek uvedenému v odseku 26., súd podrobil zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXXXXX z XX.XX.XXXX skúmaniu, keďže žalovaná poukazovala na jej vadnosť, bezúročnosť, bezpoplatkovosť a okrem toho namietala aktívnu legitimitáciu žalobcu v danom spore s odôvodnením, že veriteľ postupoval v rozpore s ust. § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho nemal právo žiadať splatenie úveru a preto došlo k neplatnému postúpeniu pohľadávky.

28. V zmysle ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ je zakázané previesť pohľadávky vyplývajúce zo zmluvy o úvere s výnimkou ak sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a ide o postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky a postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti úveru. V prípade nesplnenia týchto predpokladov, nie je pohľadávka zo spotrebiteľskej zmluvy postúpiteľná.

29. Vo vzťahu k vyššie uvedenému, súd skúmal splnenie podmienok pre uplatnenie práva veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. Žalobca odvodzoval splatnosť pohľadávky od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu XX.XX.XXXX, pre nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci november 2017. Z ust. § 53 ods. 9 OZ vyplýva, že v súvislosti s uplatnením práva úver predčasne zosplatiť plynie veriteľovi 3 mesačná lehota za súčasného upozornenia dlžníka na uplatnenie tohto práva najneskôr 15 dní pred jeho uplatnením. V prejednávanej veci bolo nesporným skutkovým tvrdením žalobcu, že mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil v liste zo dňa XX.XX.XXXX, pre nezaplatenie splátky splatnej v novembri 2017, čo vyplýva z predžalobnej upomienky z XX.XX.XXXX. Z výpisu prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná 15.11.2017 uhradila splátku v sume 58,11 eura, pričom od prvej splátky uhradenej 20.10.2014 až do 15.11.2017 uhradila 36 splátok po 58,11 eura, jednu splátku v sume 98,26 eura a jednu splátku v sume 17,96 eura. Podľa zmluvy mala žalovaná uhradiť od uzatvorenia zmluvy, teda od októbra 2014 do októbra 2017 celkovo 37 splátok po 58,11 eura, teda v celkovej sume 2 150,07 eura, pričom z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná uhradila sumu 2 208,18 eura. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že v novembri 2017 žalovaná nemohla byť v omeškaní. Keďže sa žalobca k uvedenému nevyjadril, ani nezaujal žiadne stanovisko, nie je možné spoľahlivo zistiť, kedy sa žalovaná dostala do omeškania a teda nie je možné preskúmať splnenie podmienok pre uplatnenie práva podľa § 565 OZ, preto nebolo možné dospieť k záveru o platnom vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru.

30. Súd skúmal, či nenastala právna skutočnosť majúca za následok nemožnosť vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie úveru pre porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, podľa ktorého je veriteľ povinný pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom je potrebné brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytne spotrebiteľský úver, výšku úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne účel spotrebiteľského úveru. Vyžaduje sa od veriteľa, aby okrem zistenia informácií o príjmoch a výdavkoch spotrebiteľa tieto informácie analyzoval a vyhodnocoval. Z listinného dôkazu s názvom Info k žiadosti: XXXXXXXXXXXX v

rámiku, v ktorom je uvedený výsledok skórovania S1 je uvedené upozornenie: „POZOR, nutné dôkladné preverenie L“. Na túto skutočnosť poukázala i žalovaná a zároveň uviedla, že z výpisu z jej účtu vyplýva príjem vyplácaný sociálnou poisťovňou vo výške 352,50 eur (dôchodok) a splácanie úverov, pričom na tomto bežnom účte mala v čase uzatvorenia zmluvy prečerpanie - 816,03 eur. Na info formulári sú uvedené výdavky žalovanej vo výške 356 eur, čiže jej výdavky sú väčšie ako jej príjem a nie je možné, aby bola schopná hradiť splátky riadne. Keďže sa žalobca k tomuto tvrdeniu a k týmto skutočnostiam nevyjadril, súd dospel k záveru, že veriteľ nedostatočne preveril a posúdil pomer medzi príjmami a výdavkami žalovanej, nedostatočne posúdil to, či žalovanej zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Podľa názoru súdu veriteľ nevyhodnotil dostatočne informácie tak, aby si vytvoril objektívny obraz o finančnej situácii žalovanej, preto možno dospieť k záveru, že nepostupoval s odbornou starostlivosťou, napriek upozorneniu vlastným systémom na rizikového klienta. Vzhľadom na to, že došlo zo strany postupcu k porušeniu povinností podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, v zmysle ust. § 11 ods. 2 ZoSÚ je takéto konanie sankcionované nemožnosťou žiadať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

31. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, súd dospel k záveru, že nedošlo k naplneniu výnimiek zo zákazu previesť pohľadávky vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu podľa § 17 ods. ZoSÚ a postúpenie pohľadávky nemožno teda považovať za platné, preto žalobca nie je oprávnený uplatňovať pohľadávku voči žalovanej na súde. Z uvedeného je potom treba uzavrieť, že žalobca nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimáciu a pre tento nedostatok súd žalobu zamietol.

32. Pokiaľ ide o ďalšie argumenty žalobcu i žalovanej, tieto súd nepovažoval za rozhodné, keďže neboli spôsobilé ovplyvniť posúdenie merita veci. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovými stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam. Odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09).

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

37. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Keďže žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, žalovaná má voči žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov včítane náhrady trov odvolacieho konania v plnej výške.

38. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších prepisov.